ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΙΓΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

170/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΙΓΙΟΥ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Χριστίνα – Σωτηρία Δημοπούλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Αιγίου, και από τη Γραμματέα Ελένη Αποστολοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στο Αίγιο στις 4 Ιουνίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των κάτωθι:

Του ανακόπτοντος:

Της καθ' ης η ανακοπή: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 30.06.2023 ανακοπή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου προσδιορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 05.12.2023 και μετά από αναβολή για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, στην οποία εκφωνήθηκε και συζητήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις που νομότυπα κατέθεσαν στο ακροατήριο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη ανακοπή, κατ' εκτίμηση αυτής, ο ανακόπτων ζητεί να ακυρωθεί, για τους λόγους που αναλύει η με αριθμό 9/2023 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αιγίου, που εκδόθηκε έπειτα από αίτηση της καθ' ης η ανακοπή, η οποία είναι δικαιούχος απαίτησης σε βάρος του ανακόπτοντος, που απορρέει από τη με αριθμό Σ2467/31.07.2000 σύμβαση δανείου, καθώς και να καταδικασθεί η καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά του έξοδα. Η κρινόμενη ανακοπή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιου (άρθρα 632 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί με την προσήκουσα ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 632 παρ. 2 εδ. β', 633, 591 και 614 επ. ΚΠολΔ). Περαιτέρω, ασκήθηκε εμπρόθεσμα, ήτοι εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την νέα (δεύτερη) επίδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής (άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθώς ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής μετά της από 10.02.2023 επιταγής προς πληρωμή επιδόθηκε στον ανακόπτοντα για πρώτη φορά στις 15.02.2023 (βλ. τη με αριθμό έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πατρών , ενώ ακολούθησε νέα επίδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής στον ανακόπτοντα, προς γνώση του και για τις νόμιμες συνέπειες, στις 14.06.2023 (βλ. τη με αριθμό έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πατρών , η δε κρινόμενη ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή στις 04.07.2023, όπως προκύπτει από τη με αριθμό έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Πειραιά . Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το νόμιμο και το βάσιμο των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 249 ΑΚ, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά οι αξιώσεις παραγράφονται σε είκοσι χρόνια. Στη γενική δε αυτή εικοσαετή παραγραφή υπόκεινται και οι αξιώσεις από δάνειο. Ωστόσο, κατά τις διατάξεις των άρθρων 250 αρ. 15 και 253 ΑΚ, ο χρόνος παραγραφής των τόκων και των χρεωλύτρων είναι πενταετής και αρχίζει από τη

λήξη του έτους, μέσα στο οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη. Χρεώλυτρο, κατά την έννοια του πρώτου των άρθρων τούτων, είναι το αποδιδόμενο μέρος του οφειλόμενου κεφαλαίου, το οποίο καταβάλλεται, είτε κεχωρισμένως, είτε κατόπιν αθροίσεως και των τόκων, οπότε σχηματίζεται το τοκοχρεώλυτρο. Όταν ο δανειστής έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με τους όρους της δανειακής συμβάσεως, να την καταγγείλει προώρως αν δεν πληρωθούν οι δόσεις, τότε όλες οι οφειλόμενες περιοδικές εκ του δανείου δόσεις, αφορώσες χρεώλυτρο ή τοκοχρεώλυτρο ή τόκο, γίνονται απαιτητές. Με την καταγγελία η σύμβαση του δανείου λύεται και επομένως ενεργοποιείται ο συμβατικός όρος, που παρέχει στο δανειστή το δικαίωμα να αξιώσει την άμεση πληρωμή από τον οφειλέτη ολοκλήρου του οφειλόμενου κεφαλαίου, καθώς και τους τόκους υπερημερίας από την καταγγελία. Το δάνειο συνεπώς είναι τοκοχρεωλυτικό, με την έννοια ότι έχει συνομολογηθεί η εξόφλησή του δια καταβολής είτε χρεωλύτρων και τόκων κεχωρισμένως, είτε ενιαίων τοκοχρεωλύτρων, υπό την αίρεση της εμπρόθεσμης και προσήκουσας καταβολής των δόσεων. Μόνον, όμως, όταν η αίρεση πληρωθεί και καταγγελθεί το δάνειο, δεν οφείλονται πλέον δόσεις, αλλά ολόκληρο το μέχρι τότε ανεξόφλητο κεφάλαιο και η αξίωση του δανειστή προς απόδοση του δανείου υπόκειται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή, ενώ αν δεν γίνει καταγγελία, η αξίωση των περιοδικών δόσεων, αφού αυτές διατηρούν την αυθυπαρξία τους, υπόκεινται στην πενταετή παραγραφή (ΜονΕφΠατρ 65/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 751/2012 ΤΝΠ Νόμος).

Με τον δεύτερο λόγο της ανακοπής ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η αξίωση της καθ' ης η ανακοπή από την ένδικη σύμβαση δανείου έχει παραγραφεί στο σύνολό της, καθόσον το συνολικό ποσό 20.198,39 ευρώ, που αφορά στο σύνολο των ληξιπρόθεσμων χρεωλυσίων, για τα οποία εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής και αντιστοιχεί σε 27 εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, πληρωτέες από την 10η.04.2002 έως και την 10η.04.2015, έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 250 περ. 15, καθόσον η ένδικη σύμβαση δανείου ουδέποτε καταγγέλθηκε από την καθ' ης η ανακοπή και οι εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις του δανείου διατηρούν την αυθυπαρξία τους, ώστε άπασες οι αξιώσεις της τελευταίας έχουν παραγραφεί, δεδομένου ότι η αξίωση για την τελευταία τοκοχρεωλυτική δόση, που ήταν πληρωτέα στις 10.04.2015 παραγράφηκε στις 10.04.2020. Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι, σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται στη

νομική σκέψη της παρούσας, ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 806, 247, 250 περ. 15, 251, 253, 274 και 277 ΑΚ. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

Από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν με νόμιμη επίκληση οι διάδικοι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της με αριθμό Σ2467/31.07.2000 σύμβασης δανείου η καθ' ης η ανακοπή χορήγησε στον ανακόπτοντα δάνειο ποσού 4.714.710 δραχμών, που αντιστοιχεί στο ποσό των 28.091,83 ευρώ, το οποίο εκταμιεύθηκε εφάπαξ και ο οφειλέτης έλαβε το σύνολο του ποσού στις 07.08.2000. Το δάνειο δόθηκε με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα τις διατάξεις των ΚΥΑ 8437/ΤΠ/32/16.12.1999 και 8438/ΤΠ32/16.12.1999 και των με αριθμ. 2/22602/0025/20.03.2000 και 2/13165/0025/20.03.2000 αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με σκοπό την αποκατάσταση της προξενηθείσας από σεισμό ζημίας του ανακόπτοντος και συγκεκριμένα την ανακατασκευή ακινήτου του κείμενου στο Δροσάτο Καλαβρύτων, υπό τους αναφερόμενους στη σύμβαση αυτή όρους και συμφωνίες. Ειδικότερα: α) με το άρθρο 2 της σύμβασης συμφωνήθηκε ότι η συνολική διάρκεια του δανείου είναι δεκαπέντε έτη από την υπογραφή της σύμβασης και ότι αυτό θα εξοφληθεί με την πληρωμή από τον οφειλέτη 27 ισόποσων και συνεχών εξαμηνιαίων χρεωλυτικών δόσεων, καταβλητέας της πρώτης δόσης στις 10.04.2002, των λοιπών την 10.04 και 10.10 κάθε έτους και της τελευταίας δόσης στις 10.04.2015, β) στο άρθρο 3 της σύμβασης ορίσθηκε το ετήσιο επιτόκιο του δανείου ως ίσο προς το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Ελληνικού Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας εκδόσεως που προηγείται χρονικά της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού του δανείου, προσαυξημένο κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες, χωρίς άλλη προσαύξηση και επιδοτούμενο από το Ελληνικό Δημόσιο, κατά ποσοστό 100% και καλυπτόμενο εξ ολοκλήρου από το λογαριασμό του Ν. 128/75, γ) στο άρθρο 8 της σύμβασης προβλέφθηκε ότι σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής εν όλω ή εν μέρει οποιασδήποτε δόσης του δανείου, ο δανειζόμενος καθίσταται υπερήμερος και οφείλει στην τράπεζα τόκο υπερημερίας, ο οποίος συνομολογήθηκε κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες ανώτερος του εκάστοτε επιτοκίου του άρθρου 3 της σύμβασης, καθώς και τόκους επί των καθυστερούμενων τόκων υπερημερίας, που θα βαρύνουν αυτόν από την ημέρα της καθυστέρησης, χωρίς

προηγούμενη όχληση. Στην περίπτωση αυτή, η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και κηρύξει αυτό αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου μετά των τόκων και λοιπών επιβαρύνσεων (άρθρο 8 Σύμβασης). Προς το σκοπό εξυπηρέτησης της σύμβασης δανείου τηρήθηκε ο με αριθμό δανειακός λογαριασμός. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο ανακόπτων, παρότι έλαβε το σύνολο του ποσού του δανείου, δεν τήρησε τις συμβατικές υποχρεώσεις του, δεδομένου ότι δεν κατέβαλε τις τοκοχρεωλυτικές δόσεις του δανείου, συνολικού ποσού 19.768,31 ευρώ, με αποτέλεσμα να καταστεί υπερήμερος οφειλέτης. Στις δε 30.09.2022 η συνολική οφειλή του εναγόμενου ανερχόταν στο ποσό των 20.198,39 ευρώ, αναλυόμενο σε ποσό 19.768,31 ευρώ για ληξιπρόθεσμα χρεωλύσια και σε ποσό 430,08 ευρώ για τόκους υπερημερίας, όπως προκύπτει από το απόσπασμα του ως άνω λογαριασμού, το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη των απαιτήσεων της καθ' ης σύμφωνα με ρητό όρο της σύμβασης (άρθρο 9 αυτής). Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι η καθ' ης η ανακοπή δεν κατήγγειλε τη σύμβαση δανείου εντός της συμβατικής διάρκειάς της, δηλαδή έως και τις 31.07.2015 (άρθρο 2, σε συνδυασμό με άρθρο 8 της Σύμβασης), ούτε, άλλωστε, επικαλείται καταγγελία της σύμβασης μέχρι σήμερα. Συνακόλουθα, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην ανωτέρω νομική σκέψη, εφόσον έληξε η συμβατική διάρκεια της ένδικης με αριθμό Σ σύμβασης δανείου χωρίς κατά τη διάρκειά της να καταγγελθεί (η σύμβαση) λόγω της υπερημερίας του ανακόπτοντος, οι τοκοχρεωλυτικές δόσεις, όπως εμφαίνονται στα από 30.09.2022 αποσπάσματα της κίνησης του τηρούμενου για την εξυπηρέτηση της σύμβασης με αριθμό λογαριασμού του δανείου, ως επιμέρους απαιτήσεις, διατηρούν την αυθυπαρξία και την αυτοτέλειά τους και εκάστη τοκοχρεωλυτική δόση υπόκειται σε πενταετή παραγραφή κατά τις διατάξεις των άρθρων 250 αρ. 15 και 253 του ΑΚ. Ειδικότερα, επειδή η καθ' ης η ανακοπή δεν ενεργοποίησε με καταγγελία τον προαναφερθέντα σχετικό όρο της σύμβασης του επίδικου τοκοχρεωλυτικού δανείου, που παρείχε σε αυτήν το δικαίωμα, σε περίπτωση καθυστέρησης της πληρωμής οποιασδήποτε δόσης του δανείου ή και μέρους αυτής, να κηρύξει ληξιπρόθεσμο και απαιτητό ολόκληρο το οφειλόμενο υπόλοιπο ποσό του δανείου με τους τόκους υπερημερίας, ανατοκισμού και τα εν γένει έξοδα, οι αξιώσεις των ισόποσων περιοδικών τοκοχρεωλυτικών δόσεων τούτου διατήρησαν την αυτοτέλεια τους,

εξακολουθώντας να υπόκεινται στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 250 αρ. 15 ΑΚ, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν περιέχεται στη σύμβαση όρος αυτοδίκαιης λύσης της για την περίπτωση καθυστέρησης των τοκοχρεωλυτικών δόσεων, αλλά δικαίωμα καταγγελίας σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής οποιασδήποτε δόσης αυτού. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι κατόπιν της από 20.12.2022 αίτησης της καθ' ης η ανακοπή εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με αριθμό διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αιγίου, που υποχρέωνε τον ανακόπτοντα να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το συνολικό ποσό των 20.198,39 ευρώ, αναλυόμενο σε ληξιπρόθεσμα χρεωλύσια ποσού 19.768,31 ευρώ και σε τόκους υπερημερίας ποσού 430,08 ευρώ. Ακολούθως, η καθ' ης η ανακοπή επέδωσε στον ανακόπτοντα ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής μετά της από 10.02.2023 επιταγής προς εκτέλεση, δυνάμει της οποίας ο ανακόπτων επιτασσόταν να της καταβάλει το συνολικό ποσό των 20.682,39 ευρώ. Ωστόσο, σύμφωνα με όσα αναλύθηκαν ανωτέρω, άπασες οι εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις του επίδικου δανείου έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του ανωτέρω άρθρου πριν από την πρώτη επίδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής [κατ' άρθρο 634 ΚΠολΔ η επίδοση της διαταγής πληρωμής διακόπτει την παραγραφή της σχετικής αξίωσης], η οποία έλαβε χώρα στις 15.02.2023 (βλ. τη με αριθμό έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Πατρών . Ειδικότερα, άπασες οι τοκοχρεωλυτικές δόσεις του δανείου, ετών 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015, καθόσον οι δόσεις του έτους 2014 παραγράφηκαν στις 31.12.2019, ενώ η τελευταία δόση του δανείου, που ήταν καταβλητέα στις 10.04.2015 και κανονικά θα παραγραφόταν στις 31.12.2020, παραγράφηκε με συνυπολογισμό του χρόνου αναστολής της παραγραφής κατά το χρονικό διάστημα από 13.03.2020 έως και 31.05.2020, δυνάμει του άρθρου 74 παρ. 1 του Ν. 4690/2020, και κατά το χρονικό διάστημα από 07.11.2020 έως και 05.04.2021, σύμφωνα με το άρθρο 83 παρ. 1 του Ν. 4790/2021 - ισχυρισμός που προτάθηκε με τις προτάσεις της καθ' ης η ανακοπή - στις 04.07.2021. Επομένως, επειδή έχει παραγραφεί η συνολική αξίωση της καθ' ης που ενσωματώνεται στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, πρέπει να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος της ανακοπής και να ακυρωθεί εν όλω η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων της ανακοπής. Τέλος, πρέπει να

καταδικασθεί η καθ' ης η ανακοπή στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, κατόπιν παραδοχής του σχετικού αιτήματός του, εξαιτίας της ήττας της (άρθρα 106, 176, 189, 190 και 191 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τη με αριθμό διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αιγίου.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350 €) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και **δημοσιεύθηκε** σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Αίγιο, την 4-10-2024, δίχως την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΔΡΑ ΑΙΓΙΟΥ

ΕΔΡΑ ΑΙΓΙΟΥ

20-11-2024

30-11-2024